

РЕШЕНИЕ

№ 126

гр. В., 29.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – В., IV СЪСТАВ НО, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Андрей Ж. Дечев

при участието на секретаря Павлинка Н. Йорданова
като разгледа докладваното от Андрей Ж. Дечев Административно
наказателно дело № 20221320200977 по описа за 2022 година

Производството е по чл.59 и сл. от ЗАНН по жалба, подадена от Т. В. Г., ЕГН:*****, адрес: с. Н., обл. В., ул. „Д. и П.“, № 67, против Наказателно постановление № 21-0953-001017/19.07.2021г. на Началник Група към ОД на МВР – В., Сектор „Пътна полиция“ - В., в частта му, с която на жалбоподателя е наложено административно наказание на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за извършено административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

Жалбоподателят в жалбата си оспорва НП, като заема становище да се уважи жалбата като основателна, а атакуваното наказателно постановление да се отмени като незаконосъобразно и необосновано.

Същият се явява, представлява се от упълномощен процесуален представител и двамата заемат становище в с.з., с което се иска отмяна на НП като незаконосъобразно и необосновано.

Процесуалният представител на ответната страна заема становище в с. з. да се потвърди атакуваното наказателно постановление като законосъобразно и обосновано, а жалбата да се отхвърли като неоснователна.

От събраните по делото доказателства, преценени поотделно и взети в тяхната съвкупност, Съдът прие за установена следната фактическа обстановка:

На 01.07.2021г. в 23.00 часа на път I-1 с посока на движение към кръстовище за с. А., жалбоподателят Г. управлявал л.а. „Опел Астра“ с рег. № ВН1848АК, като е бил спрян за проверка в района пред бензиностанция „Крузиз“, като свидетелите А. и Н. установили, че

водачът – жалбоподателя Г. отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство за употреба на алкохол, за което му е съставили АУАН

Така установената фактическа обстановка се доказва от събраните по делото гласни и писмени доказателства - показанията на свидетеля В. А. - актосъставител, свидетеля Н. Н. и административно-наказателната преписка.

Между така събраните доказателства няма противоречия, кореспондират помежду си и взаимно се допълват, поради което Съдът ги кредитира.

Съдът, за да се произнесе, взе предвид следните съображения:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 59, ал.2 от ЗАНН от лице с правен интерес от обжалване на НП, поради което е допустима, а разгледана по същество е основателна.

Следва да се отмени и наказателното постановление за допуснато нарушение по чл.173 ал.3 от ЗДвП. Съгласно § 6 т. 25 от ДР на ЗДвП "водач" е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. За да бъде законосъобразно ангажирана административно наказателната отговорност на жалбоподателя и да му бъдат наложени предвидените в чл.174 ал.3 от ЗДвП наказания, следва да бъде установено на първо място качеството на лицето, което отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол/наркотични вещества или неизпълнение на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол/наркотични вещества в кръвта му. По делото безспорно се установи, че при проверката жалбоподателят е имал качеството на водач, което не се оспорва от страните в процеса.

По делото не са установени никакви доказателства /свидетели/, които да са очевидци същият да е употребил алкохол преди процесното МПС, или по време на проверката да е бил в пияно състояние, което да е наложило същият да бъде изпробван за употреба на алкохол и следва да се отмени. Ето и защо съдът намира наказателното постановление в тази част за незаконосъобразно. Разпоредбата на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП предвижда, че водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с тест за установяване употребата на алкохол/наркотично вещество или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на алкохол или наркотично вещество, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, за срок от две години и глоба от 2000 лева, а по делото за съда е безспорно, че същият не е отказал изрично проверка с техническо средство, каквото е обвинението по АУАН, тъй като и свидетелят Н. – полицейски служител, установил нарушението, твърди в разпита си в с.з., че жалбоподателят няколко пъти се е опитал да даде проба, но не е могъл и се е отказал. Свидетелят А. – мл. автоконтрольор, също твърди, че жалбоподателят се опитвал да даде проби.

В този смисъл Съдът намира, че НП е незаконосъобразно и необосновано и ще следва да бъде отменено.

Разпоредбата на чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН препраща към тази на чл. 143, ал. 1 АПК, която гласи, че когато съдът отмени обжалвания административен акт или отказа да бъде издаден административен акт, държавните такси, разноските по производството и възнаграждението за един адвокат, ако подателят на жалбата е имал такъв, се възстановяват от бюджета на органа, издал отменения акт или отказ. Съгласно т. 6 от допълнителните разпоредби на АПК „поемане на разноски от административен орган“ означава поемане на разноските от юридическото лице, в структурата на което е административният орган. Следователно в случая разноските следва да бъдат възложени върху това юридическо лице, от което е част административно -наказващият орган, а това е ОД на МВР – В..

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН В.ският районен съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-0953-001017/19.07.2021г. на Началник Група към ОД на МВР – В., Сектор „Пътна полиция“ - В., в частта му, с която на жалбоподателя Т. В. Г., ЕГН:*****, адрес: с. Н., обл. В., ул. „Д. и П.“, № 67, е наложено административно наказание на основание чл. 53 от ЗАНН и чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП – глоба в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, за извършено административно нарушение по чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

ОСЪЖДА ОД на МВР – В. да заплати на Т. В. Г., ЕГН:*****, адрес: с. Н., обл. В., ул. „Д. и П.“, № 67, сумата от 200 / двеста / лева, представляваща разноски по делото за адвокатско възнаграждение за един адвокат.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 - дневен срок от съобщението до страните пред Административен съд-гр. В..

Съдия при Районен съд – В.: _____